

Smedberg, Alfred, ^{lämnare?} d. n. f., Norrköping
1902, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910
1911, 1912, 1913, 1914
(28 brev)

Norrköping d. 20 Apr. 1902

H. Herr Redaktör E. Hammarlund,
Stockholm!

I senaste numret af Sv. L-ting fin-
ner jag den för mig glädjande underrättel-
sen, att "Sagan om Flink Flott Fläsare Flank"
erhållit ett pris af 150 kr. På samma
gång jag till redaktionen och de öfriga
medlemmarna af prisnämnden hembar ett
hjärtligt tack för denna utmärkelse, ville
jag vådsammart anhålla, att en annan af-
rentades af mig insänd och med signatu-
ren "Jonas Duggé" undertecknad berättelse,
"Guldgräfvärme på Stententa", mätte till

mig återsändas. Skulle redaktionen möj-
ligen besluta sig för att inläsa den, lemna
jag den mot ett honorar af 50 kronor, och
motiver jag i så fall ett meddelande hvar
senast för denna månads slut.

Uvad beträffar de utdelade prisen, så
tillkännager icke meddelandet hvarvid pris-
tagarna själva böra lyfta dem å byrå
eller icke. Då jag emellertid icke är i till-
fälle att själv kunna infinna mig och ej
heller har någon behänd i Stockholm, som jag
kunde befullmäktiga att uppbara beloppet,
vill jag hoppas Ni är af den godheten att
sända mig det samma, n. b. när tiden
därför är inne. Om detta möjligen strider
mot vanlig praxis, ber jag om ursäkt för
min okunnighet, och skall då embetyra
saken på det sätt Ni önskar.

Hur går det med den i fjöl inlästa vi-

san "Nisse Knapp"? Kommer den i årets
julkonst, illustrerad eller icke?
Med största höfaktning

Alfred Smedberg.

X
Norrköping d. 14 maj 1906.

H. Herr Redaktör E. Hammarskand,
Stockholm!

Jag berätt till Jultidningens Redak-
tion samt till öfriga medlemmar af pris-
nämnden så frambära mitt allra hjärtligas-
te tack för det mig tilldelade oöfventadt stora
priset.

Att en så framstående författare som
Henrik Wranér kom förut i tredje rummet,
beträcker jag och skämligen flera med mig
såsom en gränslagenhet från Redaktionens
sida att icke vilja gynna någon af de tre.

Allegorien "Högskållans son" mödäremet
mahulnas.

Med utmärkt höghäring
Eder förbundue

Alfred Smedberg

Norrköping d. 16 juni 1906

H. Herr Redaktör!

Under afväntan på svar å min fråga, huruvida Medaktionen ville behålla den andra till Taflingen insända berättelsen, "Hjörnen i Svathallsbögen", har jag dröjt med att insända kvitto å de 150 kronorna. Då emellertid snart måhända icke kan afgifvas på annan tid, sänder jag nu härmed det ifrågasvarande kvittot.

Skönt vare att i årets fullkomte eller kanske helle Tummeliten få se den så länge sedan inlåsta visan "Nieu Kuygi".

Med utmärkt höfaktning

Alfred Smedberg,

Norrköping d. 2 jan. 1907

H. H. Dichter E. Hammarlund,
Stockholm.

Med hembarande av mitt hjärtli-
ga tack för nyårs kortet ber jag att så till-
änka eder ett gott nytt år!

Länge har jag haft en livlig önskan
att på något sätt få medverka i Saga, helst
genom bearbetning av någon längre berättelse.
Genom bearbetningar av trevne
av Jules Vernes romaner har jag kanske
förvärvat mig någon övning i dyligt arbete,
hvilket dessutom mycket intresserar mig.

Skulle Ni såsom redaktör för Saga kunna och våga anförtro mig något sådant arbete, skulle jag lägga mig särskild flit om att utföra det till b. d. belåtenhet.

Jätu känner jag för tillfället blott ett arbete, som jag skulle kunna förvalta till bearbetning för barn och ungdom, nämligen Charles Dickens' roman Oliver Twist, en av världslitteraturens färder. Denna skulle lämpligen kunna sammandrages till $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ av sitt omfång och komma då att omfatta 200 à 240 sidor i Saga, inklusive ett tredtiotal illustrationer. Jag skulle möjligen kunna medhinnna att få ett dyligt arbete färdigt till höstterminens början eller åtminstone till nästa jul.

Skulle Ni möjligen reflektera på det, vore jag mycket tacksam för ett benäget svar inom de närmaste veckorna, efter vilken tid

jag i motsatt fall måhända kommer att åtaga mig något annat dyligt arbete.

Jag vore även tacksam för veta, om Ni beviljat b. d. för att behålla den lilla berättelsen "Njörnen i Svartballehogen", som var med vid förra årets pristävling.

Jag ber så begagna mig av tillfället att uttala mitt varmaste tack för allt vad Ni under de gångna 25 åren verkat för den svenskafelksheten, dess barn och dess lärare!

Med utmärkt högahtning

Alfred Smedberg.

X

Helleberga prästgård d. 2 juli 1907.

H. Herr Direktör Emil Hammarskjöld,
Stockholm.

Med anledning av Söderströms
skrivelse har jag inköpt och läst Coopers in-
dianberättelser. De utgöra en cykel av 5
sammanshängande berättelser med samma huvud-
personer i alla. De äro i högste grad blod-
dryppande, fulla av gamla skrämt och
planlöst hopfogade vidunderligheter samt
med sina ofta återkommande motgångar
och sin obegripliga logik svära att fatta, vad
sammanslaget beträffar. Men Cooper
kunnat få sitt stora rykte, så mig alldeles
oförklarligt. Likväl kan detta bloddryppande

chaos med fördel bearbetas för barn, så att det
icke endast blir orådligt för moren och fanta-
sien utan även intressant och lärorikt, ty berätt-
telserna lämne sträcktligt ett gammalt rikt
stoff. Men då måste man på grundval av
Coopers i bildningar skriva så gott som en all-
deles ny berättelse med bättre vild och sam-
manhang och med undvikande av allt som
förräa och upphetsar. Jag är villig att göra
detta, men jag vill så icke välja "Den riete
mchikaren", som utgör nr 2 utan nr 1,
"Hjertledaren". ~~Ellen~~ har därigenom gjort det
möjligt att fortsätta, ifall berättelsen skulle
bli bra, och "Den riete mchikaren" är derutom
för liten för en självständig berättelse, då den
efter sammanknäckningen kommer att upptaga
blott ett par hopen i Saga. Tillsammans
skulle de båda berättelserna komma att ut-
göra en lagom stor del av Saga. Ville man
nedan fortsätta med de 3 andra berättelserna,

komme dessa att utgöra ett eller kanske 2 band.

Skulle uppdraget anförtros åt mig, vore
jag tacksam så att var med det förta, så att jag
kunde utföra en del av arbetet under det återst-
ende av ferierna. Men jag önskar i så fall
så fria händer och slipps att fört utlämna ett
prov på, hur jag ämnar ~~behandla~~ utföra bear-
betningen.

Skulle Saghornmittin ha funnit någon
lämpligare bok att bearbeta, vore jag tacksam
om den tilländes mig, då jag har mycket
långt till någon behändel.

Med utmärkt höfaktning

Alfred Smedberg

Adress: Vedåkra,
Blidsberg.

Norrköping d. 9 dec. 1907.

H. Herr Direktör E. Hammarlund,
Stockholm!

Härmed översändes ytterligare 120
sidor av manuskriptet till Saga-berättelsen.
Det återstående går väl på 160 sidor och torde
kunna lämnas i februari, senast i mars nästa
år. Hela berättelsen skulle sålunda bli 400
skrivsidor, vilka väl kommer att uppgå 250 o
260 sidor i Saga utom illustrationer.

Medt värdsamma och uppriktiga tack
för den innehållsrika och väl utarbetade Fjell-
skolekalendern!

Med utmärkt högsalutning
Alfred Smedberg.

253.67

Allen

Fredson W. W. W.
Lundahl

Norrköping d. 12 jan. 1908

Högtyræde Fru Amanda Hammar-
lund, Stockholm!

Härmed ett hjärtligt tack för vän-
liga skrivelsen och kommenter!

Jag är eder synnerligen tacksam
för de gjorda ändringarna, av vilka flera
äro verkliga förbättringar — detta ser jag så
vått nu, då skriften kan bättre överhållas.

Några av ändringarna synes mig visserligen
obehöfliga, men då de nu en gång blivit
gjorda, få de gås ut såsom de äro. Endast i ett
par fall, där ändringarna värdet bli avgjorda
förändringar — vilket till mig tycks vid nä-
mare granskning inser — har jag ansett mig

Vara trycka dem.

Jag beom min värdsamma hel-
ning till Direktör Hammalund,
Med utmärkt högektning

Alfred Smedberg.

Norrköping d. 6 februari 1908.

Högädel Frö Amanda Hammarslund,
Stockholm.

Uarmad ett värdsamt tack för den
vänlighet att vilje låta mig redigera gåto-av-
delningen i Saga. Till min ledsnad måtte
jag lihväl avbjuda det erbjudna förtroendet.
Jag är så litet hemmestaddt i dylika saker och
hansar heller icke, vad som i den avdelningen fört
förhållnit i Saga, vilket är nödvändigt för att
att ej komma med uppreningar. Jag hannas mig
därför alls icke lämpad för uppdraget, och dessutom
kan jag sväligen få tid därför, åtminstone icke
under denna termin. Allhända kan det bli något
annorlunda efter slutet av juni månad, men

af 180 rds bli 7 hiften
220 bli 9

Som sagt, jag är nog inte värd personen. Det vill
komma, att jag ej är besatt i Stockholm, vilket nog
förmedlade åtskillig brevväxling m. m.

Jag är som sagt ledna att nödgas avbjuda det
vänliga anbudet, men jag tror helt rätt, att Tega
rinner djupa.

Jag sänder samtidigt 40 rikor av manuskriptet till "Två års färd". Har en tid varit angripen av influensa och därför varit lite obehagligt
vita. Jag var dock tyvärr tillräckligt försiktig, om
du vill med ledning av det nu tyckta sköna
beräkna, hur pass vidlyftigt jag får Tega det åter-
stående. Jag beräkna 120 skriftliga delar till,
men jag får försöka att förhålla det, om det skulle
behövas nödvändigt.

Även ville jag fråga om jag kunde
få utstånd med insändandet av det återstående
till i slutet av april. Jag kunde dock med tillräckligt
laga verkställa bearbetningen och emottagelse

magellans språket. Bearbetningen är inte så
tyvärrigen lätt, emedan originalet, som du väl har
märkt, är bra mycket svårare och mindre rätt
på intressanta detaljer än de 4, som fört av
samma författare, som fört blivit bearbetade för
barn (2 av Henrik Wronski och 2 av mig). Det
fordras väl mycket huvudbry att rätta lite "piff",
där sådan saknas. Jag tycker dock att det återstå-
ende är mera klart i, än det föregående. Därmed
har jag rätt inte velat säga, att berättelsen är klar,
blott att den är underlaggen sådana små saker som
"Jorden runt", "Isarens kung" och "Den helig-
hetsfulla en", vilka är så spirituellt skivna, att
man mångentides kunnat nästan ordagrant an-
vända författarens ändringar och repliker. Det synes
mig också som om den danske bearbetaren haft all
måda utspard att göra berättelsen lite saftigare, men
det tycker, han har och det anser, tilltalar mig
inte. Alltjämen lampa det mig bättre för denna

ören.

Jag förlämnar här och Direktör Kammar-
herrens med utmärkt höfaktning förbundne

Alfred Smedberg.

P. S. Att i den utföljande annonsen om
Sagas innehåll, som förhåller i såväl ordlyket
till Sage som i Sv. Läsartidning, icke nämnes,
vem som bearbetat "Tva år färre", så våd
hoppas jag — ett alldeles oavsett förhållande.
Ehuru här förefallit mig en smula underlig,
då bearbetaren av alla de andra Sage-delarna
nämnes, även i de fall, då bearbetningen — såsom
i fråga om Broderna Grimms sagor — in-
skänkt sig till reventet. Jag ber om förklaring
för frågokendat, vilket jag av aktning för Sage-
kommitteén högt ogärn vilat göra.

P. S.

Norrköping den 18 maj 1908.

Smålla Fru Amanda Kemmälund!

Först mitt hjärtligaste tack för det mig
sällskade priset!

Konsekret återgår nu. Jag har efter
nogsamt genomgående övverhört lite här och
lite där av det oriktiga och minnt intressanta,
sammansagt 180 voder, motsvarande $6\frac{1}{2}$
Tugo-vidor. Styckningarna äro gjorda så, att
sammanslaget beträffande såväl tankegång-
en som utförandet ej rubbas.

När detta var gjort, kom jag att tänka på,
att då med "6 vidor" möjligtvis menat to
så mycket, som motsvarar 6 av de sånda konsek-

Sälunda
+)
13 1/2
utgående 195
eller 7
Sjög-vägar,
förlämnans med det överhåll

huridana. I sådant fall måste ju mycket
mer trykas. Jag gencungick då för arbetet ännu
en gång och har då med ett rakt blyertstreck
eller klam utmärkt de stycken, som ytterligare
kunna trykas, om så skulle bli nödvändigt. Om
så på herrskaps överhåll så många av dessa
stycken som bör tagas bort.

Skulle det nu emellertid vara så, att blott
6 Sjög-vägar behöva borttagas, väcka de överhåll
styckena fullt till. Om om, att något av
dessa stycken bör stå kvar, så om vara små
och utmärka i herrskaps att stycket trycker,
trots överhållingen. I så fall handla om
trykas av det med klam förredda. Hade
jag ifrån början något tänkt mig för, skulle
jag själv inte överhåll något, utan blott sätta
en klam, så hade om sedan fått bestämma
målet.

Jag tackar för 6 der vänliga uppmärksamhet

att även framdeles tänka på Sjög och Jultem-
pen. Ja, vad Sjög beträffar, så ber jag så hänsyn
till mitt förra brev och därvid särskilt betona,
att ifall jag skulle utföra något arbete för
något årgång, så vill jag ha detta bestämt före
den 15 nästa juni. Jag kunde då medföra
litteratur till landet och arbeta under frien.

Med utmärkt högaktning
6 der förtroende

Alfred Smedberg

J. S. Jag var tacksam att också man-
skrifte.

J. S.

Vedåkra, Blidsberg, d. 10 Aug. 88.

Får såsom svar a. a. rade skiv-
sen meddelat, att en visan "Tomtarnes
småt" infördes i någon sängsamling
för skolan, önskar jag gärna, att den
signeras med mitt namn och ej med
signaturen Tjyru Tjyru.

Fråga om "Tvi är feia" är allt
tillvidare klart.

Min vårdsamme hälsning till
Direktor och Fru Hammarskand.

Med utmärkt höfaktning

Forbindligt

Alfred Sundberg.

BREFKORT.

(ADRESSEN ANBRINGAS Å DENNA SIDA.)

Högädda Fru Amanda Hammarlund,
Barnhusgatan 8,
Stockholm S.

Norrköping d. 4 Sept. 1908

Gnälla, Arade Fru A. Hammarlund!

Härmed berättaren till "Lissan" och "Törens ferier". I det senare har jag med svindlande hjärta och efter noggrant genomseende strukit ytterligare 320 vador av det minst nödvändiga. Då jag för samma anhålligt skulle måst tillägga omkring 30 vador i det struknas ställe, utgåva förhållningarna omkring 290 vador eller drygt 10 Saga-sidor.

Skulle bli finna, att något av det utelämnade ej är väl valt, får bli gärna göra småre ändringar. †)

"Kissamissan" bli nog för barnen väldig

†) Därpå har jag gjort strukningarna blott med blypenn.

med sina luttiga teckningar.

Även "Tio års fester" tycks intressera barnen. Allna skolbarn vänta öfverhört på fortsättningen.

Min värdsamme hälsning till Herr och Fru Hammarlund.

Med utmärkt höfaktning

Alfred Sundberg.

Norrköping d. 13 maj 1909

Till Saga-kommittén,
Stockholm.

Som jag tror mig veta, att Dichter
och Fru Hamnerlund, med vilka jag förut
brevväxlat i "Sagas" angelägenheter, har jag
mig friheten adressera detta brev till kom-
mittén i sin helhet.

Det har länge varit på tal mellan mig
och herrskapet Hamnerlund, att jag skulle utföra
ännu ett arbete för Saga, men då jag senast
färdigen varit i Stockholm, hade kommit-
tén ännu icke bestämt sig för något nytt arbete.
De förelag voro emellertid de förda delarne av
Coopers romener samt "Skogslöjaren" av Ga-

bril Ferry. För min del förklar jag den se-
nare säson naturligare, intressantare och mer
känsligfullt skrivna, ehuru jag icke vet, att
Cooper vunnit världsrökt. De mest blod-
spanke scenerna kunna vid en bearbetning
mycket väl mildas eller undvikas.

Nu ville jag vårligt be, att ifall
något arbete för Fogas räkning kommer att an-
förtas åt mig, jag finge detta bestämt före den-
na termins slut, d. v. s. senast före d. 15 nästa
juli juni eller helst före den sista december.

Jag kunde då utfera omkring hälften av arbe-
tet under sommarlovet, då jag har bättre tid
och sinnet åt spännigare, varje arbetes nöd-
ändigt måste vinna.

Jag be om min vördsamma hälsning
till Direktör och Fru Hammalund.

Med största högsaktning

Alfred Smedberg

Norrköping den 26 maj 1909

H. Herr Direktör S. Hammarlund,
Stockholm!

Allt välkommen till saken för ärode
skrivelsen!

Överhoped med arbete hinder jag ej
före mig kunna skriva något prologkapitel av
det ifrågakörande arbetet, och jag hoppas att Lega-
kommittén utan något sådant hyper det förtjän-
de till min evdonesförmåga, att jag vid bear-
betningen ej medtager något, som kan vara skod-
ligt eller olämpligt för barn. Skolen bli i hu-
rudsak sådana som i "Tve år feris", enkel och
klar men ej barnligt pjällrig. Originalet

måtte sammendrages till knappt $\frac{1}{3}$ av
mitt omfång. Jag har nu bättre beräkne omfång-
et än mitt och hoppas kunna göra berättelsen

lagom lång för en Saga-del på 264 sidor.

För helan vara med, har jag ha nästan hälft-
ten färdig i början av septembar, det öfriga till
julen.

Vad honorsfrågan beträffar, hoppas jag
få det samma som förut — 400 kr. jämte 10 styk.
exemplar av berättelsen.

Jag har nämnt, att jag av ett bokförlägg-
företag fått ett mycket förvånligt erbjudande att revidera och för-
janda sin bearbetade 7:de & 8:de av Jules Vernes romaner.
Då bland dessa även ingått de som finnas i Saga-
jämte ett par andra, som jag förut bearbetat, måste
jag naturligtvis ~~väga~~ avböja erbjudandet. Jag kunde
dock måhända varit förbindad att bearbeta dem,
som förut ej finnas i svensk bearbetning, men
jag ansåg ej att detta vara granulegt med dem,
som förut ansett mig sådane arbeten. Jag

vidde också förtäggaren att avstå från bearbetningar
för barn i jämbredd med Saga, och jag har sedan
erfarit att han ~~er~~ följt detta vid. Det skulle också
helt säkert ha blivit en osund konkurrens, som skadet
den ene parten utan att gagna den andra, ej ens
barnen.

Vad jag har meddelat, ber jag få vara en-
emellan.

Ledsamt nog har jag för närvarande ingen
Saga, som kan tämpas sig för julpubliciteterna.
Jag har visserligen skrivit en del i vinter, men dessa
vara betingade redan sedan förra året, och bland dem
fanns måhända blott en eller två, som jag hunnit
erbjudas till. Jag skall emellertid ha öron
vackna i minnet till nästa år julpublicite-
tinen.

Alla välsamma hälsningar till Edra och
Fru Hammarlund!

Med öfriga högschning

Alfred Shvedberg.

Norrköping den 18 juni 1909

H. H. Her Direktör E. Hammarsted,
Höckelby.

Ellitt hjärtligt tack för vänliga skrivelsen. Redan för ett par år sedan förelag jag i brev till S. de "Mallies Funderof" såsom den för behandling med lämpliga av de Jules Vernes romaner, som ännu finnas kvar. Jag är därför glad att Foga-kommitteén fastt sina blickar vid den. Jag vill nästa tisdag till landet och börjar sedan omgående behandlingen. Hoppas nu att Foga-kommitteén icke vidare ändrar åsikt. Skulle emellertid så vara fallet, förde jag få veta detta senast på måndag, för att kunna meddela lämplig litteratur. Min adress blir under sommaren Vedåkra, Widsberg. Med största högsalning
Alfred Smedberg.

X Vedåkra, Blidsberg, den 21 aug. 1909

H. H. Director S. Hammarlund,
Stockholm!

Härmed har jag nöjet översända förva
hälften av "Matthias Gaudorf". Den utgör 160
skrividor, och har jag således beräknat 320 till
hela arbetet. Detta är visserligen omkr. 60 ridor
mindre än "Tvaårsferien", men på denna mått
jag avhört omkr. 50 ridor, varjämte det nu använda
pappret upptager en veck mer på varje rida. Jag tror
därför det icke går an att göra berättelsen längre, den
kanne bli någon rida för lång i alla fall.

Arbetet har sina svårigheter på grund av
ritningens behöfvenhet, men med detta var jag fullt
på det klara, då jag åtog mig det samma. Jag har

+ Händelen har genom förändringen, tyger det mig, i de förhållanden som nu framträdde.
romanstid.

i några kapitel ansett mig böra helt och hållet ändras
intingen och komma ytterligare att göra detta här
och där i fortsättningen. Så l. ex. läser Jules Verne
deltar Antchits hypochondria Petter till att skedd,
varefter denne förklaras vara död och bli begravd.
Detta är en grej som mot modern, som ja också blir
vaninnig av sorg. Men jag framställde denna del
av romanen här till 10de och 11de kapitlet.
Kärlekshistorien har jag helt naturligt ej kunnat
alldeles utelämnas, men jag har vid det den med
mycket lätt hand, så att den utan skada kan läsas
av barn. Vidare vill jag icke låta greve Sandorf
leva huvudsakligen såsom kärleken utan blott
såsom belånaren och människovänner, som förklarar
efter sina försvunnna vänner och sitt förlorade barn.
Stoffet över skurkarna bör komma såsom en
skickelse, en omödelbar följd av deras brott utan
något deltar Antchits plautagda ingripande i
den Allsmåttiges styrelse. Doktoras Doktoras

karaktär framställes därigenom i en vackrare belys-
ning.

På grund av ämnets behöfsamhet har jag an-
sett mig böra använda ett mera utbreddt språk än
i egentliga berättelsen. Jag hoppas dock det ej är
svårare, än att det kan fullt uppfattas av nämligen ut-
mestade folkhelsobarn i 3de och 4de klasserna. De äro
barn böra göras bekanta med de allra ämnet be-
traktade frammande orden i vårt språk, liksom jag använt
många sådana. Deras betydelse framgår mig av sam-
manhang.

De originalt mera än Jules Vernes öfriga ar-
beten är en roman för vuxna, har jag endast i för-
taget kunnat ordagrant använda någon av dess
meningar eller repliker, men jag har bemödat mig
om att överallt så den egentliga Jules Vernes
karaktären i språket.

Berättelsen bli nog, i synnerhet för ungdom
och äldre barn, mera spännande än "Tjuvans feier",

men om jag ej lyckats göra den fullt bemyllig för
nygre barn, hade originalens egenhet av att vara en
roman för vilken lände mig till ursäkt. Denne
egenhet torde nämligen ~~en~~ stor anläggning av
hela innehållet, är vad fallet var beträffande t. ex
"Två års friid". !!!

Jag hoppas så den andra hälften såldig till
julen. Har eli några anmärkingar till göra väran-
de fortsättningarna, torde eli högschalen meddela
mig dessa under adress Norrköping, alldeles naturligt
jag reser härifrån senast om 5 ö 6 dagar.

Jag ber om min våldsamma hälsning
till såväl eder själ som Fru Hammarslund.

Med storsta högahtning
Eder trehvarmt förbundne

Alfred Shvedberg.

Norrköping den 5 Dec. 1909.

U. Herr Diktör S. Hammarskjöld,
Göteborg!

Allt hjärtligaste tack för ärode-brevet.
Jag är glad, att det icke alltså mycket bröd-
skar med fortsättningen av Mattias Paulsen,
alldeles naturligt jag på grund av mer än vanligt an-
strängande arbetet i skolan icke ^{hittills} kunnat göra så
mycket vid den. Jag har nämligen f. n. en hvar,
som skall avgå till julen. Fram i februari eller
senast i början av mars tror jag mig dock kunna
ha allt förvidt, och jag hoppas detta icke är för sent.
Allt honorerat får mycket gärna avstå
hills nästa år, då arbetet blivit avlämnat för-
sligt.

På öder önskan sänder jag hälsning med en hvar.

resumé av berättelsen, vilken förde han-
na läggas till grund för en annåtän.

Allina världsammeto hälsningar till
Direktor och Fru Thammeland!

Jag ber också för lyckönska eder till att
åta tillhöras svenska riksdagen. Då elis för ett år
sedan genom en evärlig agitation utelutts — ett
utelutande som smärtade och förargade oss alla här
i Norrköping, icke minst mykhetets vänner —
så och det dock för oss alla klart, att Edert återinträ-
de blott var en fidsviga.

Allred sann högahtning

Alfred Smudberg

Stockholm den 7 Mars 1910.

Uågt ärad! Fru Amanda Hammarlund!

Först och främst snällt hjärtliga tack för
Eder vänliga uppmärksamhet att inbjuda mig till
Din. Hammarlunds begravning. De en resa till Hock-
holm vid denna tid stötte på vissa svårigheter, kunde
jag dock icke — som jag gärna velat — delta i den
högtydliga sergisten.

Budskapet om Eder inaus plöteliga bortgång
kom öfver mig som en blixt från klar himmel. Allt greps
det kanske djupare än manngen annan här, då jag med
honans haft flera förbindelser och då jag ännu så nyligen
haft äran och glöden att gåta i Eder ögonans hem.

Frid öfver den i hela vårt land hedrade och sak-
made barbyternes minne!

Jag är nu sent omhuden i tillfälle att sända
den nya hälften av "Mattias Landerf." Den nya
del erbjöd otillräckliga svårigheter, då intressen inte läm-
nade mig för barn och därför på sina ställen måste ändras.
Jag hoppas dock, att berättelsen icke dräggem som förlorat i
intressen.

Eftersom bearbetningen nu föreligger, tror jag att
den med sina många spännande äventyr ska bli både
roande och lärorik. En del kapitelrubriker har jag
gjort mera fängslande än i originalet, vilket kanske
vid en jämförelse mellan innehållsförteckningarna.

Jag hoppas den nu icke bli för lång, då jag gjort
den något kortare än den förra.

Jag var öder synnerligen tacksam för ett
meddelande om manuskriftens framkomst. När kommer
det att inflyta i Saga, och vem skall illustrera det?

Jag förbliver med största högsaktning öder tacksam
samt förbundne

Alfred Svedberg.

P. S. Allra hvarn ber om sin vödradsfulla hälsning.

P. S.

Norrköping d. 27 oktober 1910

Högt ärade Fru Amanda Hammarslund,
Stockholm!

Öst hjärtligt tack för ärade skien-
velsen och ödet vackliga ordens om min
lilla "biografi"!

På särskild uppmärksamhet från bder
själv eller från Dir. Hammarslund (jag minns
nu ej vilken) sände jag vidare i fjöl en an-
mälan om Mattias Sandorf. Den tycks nu
emellertid ha blivit underlagd, och därför
skickar jag nu en ny. Jag tror dock, att den
första var något bättre, och kan bli återfinner
den, vore det nog bra. Ni behöva naturligt-
vis ej använda den sådana den är, utan får

gärna omrösta och förbättra den. Den är
nämligen ståtligt utseende, avsett att tjäna
sitt ledning.

Med största högsakning
Vördsammet

Alfred Smedberg.

X Norrköping den 4 nov. 1910

Högtärade Fru Amanda Hammarlund,
Stockholm!

Allt allra hjärtligaste tack för
jultidningarna, som ni hade den stora
vänligheten att sända mig!

Om Jultenten kan som vanligt icke
sägas något annat än gott, även om man vid en
strängare granskning skulle kunna anmärka
något mot en och annan detalj. Jag har med
"Kulturverkens" kritiska ögon genomblätt
texten, och mitt erkännande kan därför icke
gärna betraktas såsom en vanlig obehjers-
kas.

Den gripande berättelsen "Vår Herres
förvaltare" är byggd på ett lyckligt val uti

Språket är ädelt och fint uttryckt, skild-
ringen dramatisk, liffull och vark. Det sy-
nes mig dock, som en varaktighet förvallet.
några smärre luckor i skildringen — exempli-
vis i mitten av 2de spalten på sid. 3 — an-
genom denna blivit något oklar. Aldre läsa
kunna genom utledning själva utfylla så-
dana luckor, men barn böra helst få en skild-
ring klar och fullständig.

"Tungumans hova" är en förträfflig
saga, lika intressant som berätt. Något an-
märk var ej heller att vänta av Anna Wahlenberg,
som nog torde vara värt land för nämnda sagob-
vätterna.

Paul Nilssons julsång är högtärd,
specifyllt och i rytmiskt hämmande man-
bergill — något som icke alltid kan säga-
om nutida sångens aliter, i vilka orden of-
fart utan hänsyn till rytm och meter hästas
heller om buller, så att man vid läsningen
söker att bryta tungan ur led.

Den nya idén med porträtt av Borna
många olika medarbetare kommer måhända
inte att vidare tilltala de minsta barnen men
bli nog så mycket mer intressant för alla dem,
som tidigare lärt sig ålita och värdesätta jul-
kortet. Jag hembrä Borna med hjärtliga tack
för att även jag fått äran att vara med.

Hugo Gyllanders visor äro som vanligt
prigga och muntrande. Louis Elloes teckningar
till dem äro helt enkelt och ärliga och de rycka
bilderna särdeles intressanta.

Det jag för min del tycker minst om i
årrets julskrift är den stora tavlan "Knyppling-
skole i Gagnef" samt Waldachs "När jag
var liten". Den förna synes mig något enfor-
mig, och hemom i den senare ligger måhända
något för djupt för att lätt uppfattas av barnen.

Komma vi så till präktupplagan. Att
ett Karl-Larsonsnummer utgavs om sid. 20-års-
jubilet var en originell idé och mycket väl på-
sin plats. A, den oförvannelige allas vår Karl

Larsen! Men många gånger ha icke jag och
de mina — alltså "Kon" förtog ängen stod
i Tomten — thättat åt "Å så tar bota och ite-
her hen — och då blir hen så glad". Kan man
tänka sig en dräpligare humor? Eller li-
ke Pontus, "som skulle smida sig ett läkhetis,
när han blev nära på itorn, si mamma" Eller
"Ebjörn" och "Hjöringarna" och "Pappa, mamma och
barn" — det är präktigt alltihop. X

Eller präktigast af allt är det liksom i. Men
kommer det sig? Det är väl på grund av itorn helt-
naden, förmodar jag.

Skulle ni kunna, att i Sv. T. publicera
något utdrag ur detta brev, går det gärna an, na-
turligtvis utan att mitt namn nämnes. De
anmärkningarna, jag gjort, med dock lämplighet
vara osmellan.

Med största höfaktning

Eder förbundne

Alfred Smedberg.

Österökna den 30 juni 1911

Högfrände Fru Amanda Hammarlund,
Stockholm!

Jag har enligt löfte försökt att
skriva en volig saga för jultanten men
jämnsligen misslyckats. På vilket mo-
dus jag än försökt mig, har sagor blivit
färdig och platta.

Det var en gång en smed, som
skulle smida sig en rytt. Han arbetade på
järnstycket en hel dag, utan att det fick nå-
gon skenlig form. När kvällen kom, sade
han: "Å, men jag ved järnbiten vill
bli. Den vill bli en hocho, och det ska den
få"

A. Smedberg

Norrköping den 7 Mars 1911.

Smälla Fru Amanda Hammarlund!

Enligt för länge sedan givet löfte
sänder jag nu en saga, som jag gjort mitt
alla bästa med att få så rolig och kärnfull
som möjligt. Jag hoppas ni skall tycka
om den. eller ihulle ni av någon anledning
inte kunna använda den i någon av detta års
julpublicationer, ber jag på det uttömligaste
att få den tillbaka senast före utgången av
denna månad. Har jag icke fått den åter före
april månads början, anser jag, att ni behåller
den.

Som hänova önskar jag 60 kronor,
vilket belopp jag i regelna fått under de senaste

ären, vafjante jag vill förbehålla mig
äganderätten.

Jag tror sagan bli lätt att illutera.
Den skulle i Jultanten uppsäga ungefär sam-
ma utrymme som "Kisemissan".

Med hjärtlig och värdnadsfull häls-
ning

Alfred Smedberg.

J. S. Ville bli i ett par veckor delgiva
mig Eder åsikt om sagan, vare jag mycket
tacksam.

J. S.

Norrköping den 4 febr. 1912

Högstärkede Fru Amanda Ussumarlund,
Stockholm!

Allt hjärtligt tack för såväl
de mig föräppl tillskända 10 exemplaren av
Mallias Tandarf som och det i dag behan-
na honoret, 50 kr. för legenden och 1.5 kronor
för anteckningarna av Flink Flots Flåseflank.
Jag hade visserligen vil insändandet begär 60
kr. för legenden, vilket summa är mitt pris
för sagor till de andra jultidningarna, men som
jag ser att Edra Flink Flots Flåseflank utan
ersättning, har jag i alla fall fått 5 kr. mer än,
jag väntat och är därför mer än belåten. An en
gång tack!

Eller det är ett annat litet fel vid ve-

missen, vilket helt säkert beror på glömska.
Utom legenden hämnade jag tvännelöjen en
saga: "Ternteresan till Sagaborg", vilken även
intogs i *Edra jättopublicationer*. Ett brev under
förra hösten frågade om jag ville ha ersät-
ningar för den samma för jät eller efter nytt,
jag svarade, att ni fick göra därmed alldeles
efter behag. Smullettid har jag inte haft en
något hvar för sagan. Vid insändandet av
den *op.* begärde jag även för den sagan 60 kronor,
och ni gjorde däremot ingen insändning. Jag
väntar nu att få mig tillränt detta belopp, och skald
jag redan ihicka kvitto d alltsammans.

Hoppas ni förlåter min påminnelse. Jag
företar så rimligt väl, att en glömska lätt kan
förhinnas, då man har så villyftige vänska-
per att tänka på.

Öder vänlige begär ^{om} fördrag till jättopubli-
kationerna skall jag försöka att gå till rätta, om
det blir mig möjligt.

Med största höjaktning, Världsammant
Alfred Ahnberg

Norrköping den 27 maj 1912

Gnälla Fru Ananda Hammar-
lund!

Ni hade för länge sedan värlig-
heten uppmana mig att skriva någon vo-
lig berättelse eller saga för julkalendern eller
dekalendern, som åtföljer den. Jag har nu
på vären utarbetat några berättelser ur
livet, och jag utvärljer nu 2 av dem och
sänder öden på press. Ni får nu se,
om ni kan använda någon av dem. Gärna
tycker jag, att ^{den ena av} "Trekåpepluttan"
är den bästa jag skrivit i ai, den andra sy-
ner mig ha något mindre värde. Begge
är byggda på tilldragelser i verkligheten,
som jag lyckats få reda på. Begge behand-

La pojken hjälkbragden, och jag har
förutlett till denna genre genom tidnings-
resensionerna i fjöl. Man påpekade oök-
vårdheten av, att barnberättelserna lo-
mer än hittills symlade med stordöd,
utförda av barn, för att lära barnen god
och handlingskraft.

Skulle bli nu inte kunna använda
någon av berättelserna, så vill jag nödvän-
digt ha dem tillbaha senast inom 14 dagar,
därför att jag då skulle kunna sända dem
till andra redaktörer, som bett om bidrag
men som jag kanske icke kan hjälpa på
annat sätt. Ver därför så rimligt som möjligt
och betänks bdu inom denna tid. Allitt
pris för "Frohkeplutten" (titeln kanske
ändras, om det så tycks) är 60 kronor,
och för "Olle Frick och Pelle Rask" 50
kronor. Ni får välja vilken av dem det
önskas, och ökasända den andra, men skulle
det möjligtvis vilja använda begge,

Så han detta erkända an, blott jag får veta
det i så god tid, att jag hinna utarbeta en
annan i stället, för att icke bli löstbrytare.
Med önska höghälsning

Alfred Smedberg
Adm. S. Promenerden 21.

Norrköping, S. Promenaden 21, den 6 april 1913.

Högtyrads Fru Augusta Hammarlund,

Stockholm!

Några gånger, fattar icke särskilt i sig, har Eli settat
den cirkeln att så många riktigt veltig saga för Jultanten eller Fögel
Må. Jag har varit mycket väl förtä, att Eli får tillräckligt med
allvarliga och lärorika berättelser och seder, men att de verkligen vore
de så mera tryggade. Och likväl behövs även sådana. Jag tar mig
därfor friheten såväl för den i mitt och de minnes tycke veltig
sagan jag lyckats bli i sig. Den skaver dock icke — även den —
sin lärdom, då den skildrar, hur en pojke tittade alla seror och mödos
för att lyda sin hustru och försöka en begärigen förtä.

Den hvarom cirkeln jag det vanliga, G.D. hvarom. Skulle Eli
icke vilja ha den sagan, må den gäma och hvarom, då jag hvarom har
ansett av den. Men i vilket fall som helst ber jag vordammast att
senast för den månad det så det av det beslut för att hvarom
såväl sagan till annan redaktion, ifall Eli icke vill antaga den.

Då jag i senare ver i Stockholm och hade något träffa för,
erbjöd Eli mig veltigt att hjälpa för med hvaromladning av jul-
tanten. Jag hade emellertid ingenting av, och inte heller kom min be-
vattelse "Fockepillet" in i någon av julkalendern. Jag har

fruktat, att jag på något sätt vågade säga eder under vårt sam-
tal, och på ^{om} den, ber jag förstås mycket om förlåtelse. Det var min
avsikt att följande dag åter se på er för ett närmare råd gällande
om arbetet, men på natten blev jag sjuk och kunde oförläppligen
vara hem. Jag låg sedan till sängs ett par dagar. Trov, att jag på ett
hufvud blev kättersjukt på aftnen.

Att väntande ett beviljat meddelande tecknar jag med
värdsam hälsning från mig och min hustru

Högachtningfullt

Eder förbundne

Alfred Smedberg.

Norrköping den 6 juni 1913

Utgållta Fou Augusta Hammarslund,
Stockholm!

För omkring ett par månader sedan
skickade jag Soren saga med vänlig an-
hållan att så den återänd, ifall den icke
kunde användas i något av ärets julkal-
endrar. Sen jag emellertid ingenting hört
av från Soren sedan den, förmodar jag, att
den kommer att användas.

Alla ha gån det med den i fjol lämnade
de berättelser "Torchepillen" och den sedan
flera år tillbaka liggande risan "Lilla Klippa".

Nu kommer jag med en väldigt fråga.
Ni ha förut haft väldigt beten tala med mig om
något arbete för Saga-biblioteket. Skulle ni
möjligen ha något sådant att lämna mig nu?

Jag kommer att vistas på landet under
sommarmånaderna, och det vore då för mig
mycket lämpligt att utföra några arbetningar.
Skulle ch. för den h. dennes, då jag lämnar
staden, vilja sända mig ett vänligt svar
på denna fråga, var jag öde tacksam.
Tackron.

Med värdsam kärlek för mig och
min hustru

Öde förbundne

Alfred Svedberg.

Öster-Öarna den 3 juli 1913.

Högtärade Fru Amanda Hammarslund,
Stockholm!

Med tack för vänliga skrivelsen får jag meddela, att jag gärna läser och behåller Sagan om Frippa, blott jag kunna någonlunda se på om, att den kommer att användas nåt är. Jag tycker mig nämligen inte ha råd att låta ett arbete ligga oläst länge oanvänt, då jag nu är hänvisad till att leva av en knapp penning jämt mitt obetydliga författarskap.

Med angående Sagen berättelsen att jag skulle utvilja någon beh för bearbetning åt Saga, så har jag icke detta, så länge jag nu på sommaren vilar ute på landet, och jag

ej har tillgång till något bibliotek.
Men skulle ni inte vilja ha godheten att
bland de arbeten ni har på förslag utvälja
en och och tillskicka mig den under even-
tuelle adress. Jag har nu på samman-
batter till och till för arbete än efter hem-
komsten, helst jag ser några veckor red-
avslutat de bidrag, som är olika redaktio-
ner på tingade till ärota julpublicationer.

Skulle ni kunna villföra min öm-
man, hade jag så arata, hur pass stort omfång
behandlingarna bör ha. Världen är samma
omfång som de föregående, hoppas jag så
praktiskt samma ersättning — 450 heaver.

Kunde jag så påberga ett arbete
skulle jag mycket gärna i god tid för
julen.

Allra hvarstund och kärlek för den
vänliga hälsningen, och för en viss både
i vackrarefulla hälsningar.

Allredt ärota högaktning

Alfred Smedberg.

Norrköping, S. Promenaden 21, den
5 febr. 1914.

Högtyræde Fru Amanda Hammarslund,
Stockholm!

Med hjärtligt tack för vänliga
skrivelsen får jag till svara på frågan medde-
la, att mitt pris på sagor är 60 hundra, vil-
ket jag nog angav vid risändamålet i fjol
vårs, och att jag bär och ska för löftet
att sända belegget per omgående.

Jä, "Sctapriusen" är nog vanligare än
"Frohskäppen", men den ser ut att mer instruk-
tiv, och så är den gipen mer vakhjulet. Det
slagades i fjol i en tidning om, att barnlitte-
raturen innehåller alltför få berättelser om hjär-

modiga pojkar, som kunde egga andra till
dädelkraft, och då fick jag gencist tanken att
skriva om "Trekahopilleten", som jag vet kände
till och som verkligen var en hjältte både i att
trötta farcor och att gencist tytt arbete uppoffra
sig för familjen. Därför tror jag, att berättelsen
är lite lämplig som saga, och jag skulle gärna
önska, att den publicerades både till nästa
juli, den ena i Jultantens och den andra i Fågeln
Må eller någon av de övriga kalenderarna.

Häde är uttrent tacksamma att illustrera.

Det är ju ingen idé för Medeltidenen att låta
bidrag ligga en längre tid obegränsade, och lite
grand tråkigt är det för författaren, även om
han fått betalning för dem.

Jä, jag ser det mig, att den tiden är strängt
upptagen, och om jag bodde i Stockholm och kunde
vara den till någon hjälp med granskning av
inverkan bidrag, kavertulösning m. m., så
gjorde jag det så gärna. Men inte något
arbete åt mig för Saga till nästa utgåva,

ingen bearbetning eller dylikt?

Vördsamma hälsningar från mig och
min hustru, som ber mig framföra ett hjärtligt
tack för vänliga hälsningar.

Utgåttningsskutt
Eder förbundne

Alfred Smedberg

På samma sätt har det gått för mig. De säger, jag brannet och filat på, ha blivit i del bröder — åtminstone icke Jultanten värdiga.

Nu har jag i stället utarbetat en legend, som jag icke tycker har lyckats temligen väl. Om jag minnes rätt har Jultanten förut icke bjödits på mer än två legenden, båda av Selma Lagerlöf. Det kan ju då vara på sin plats, att det nu äro kommer en sådan, helit som den behandlar kildro- gellen från Jesu födelse. Det vordiga och mun- thande momentet bli kanske tillgodosett i Jultanten genom någon annan saga.

Jag har använt stor omsorg att giva bildningen den värdiga form och öfverändra uttämning, som äro oöfveraktiga från en kristus legend. Vad innehållet beträffar, tror jag, att det för barnen bli lika intressant som en saga.

Om legenden kan användas för

Jultanten, önskar jag 60 kronor såsom
honorar. Jag medger villigt, att det är ett
högt pris, som kan försvaras endast på den
grund, att man vid reterbetendet är en såge
för en så ansedd publikation som Jultanten
får medlätta mycket för arbete, som icke för-
kantas, inuom man finner det värt och be-
lysta. Det mesta arbetet i sidorna här fell är det,
som icke trycks.

Skulle legenden icke kunna använ-
das, vore jag tacksam att så den åter för
medlet av juli månad.

Med största högsaktning

Alfred Smedberg

Adress till den 20 juli:

Österåkers

järnhjulings län

